

ACCÈSIT 2 JOVES

AINA CAPDEVILA PIQUER

SOM DE TOT I DE RES

Ets més de mar o de muntanya? -em vas dir, quan ens estàvem coneixent. “M’agrada el sol de la platja i l’aigua dels rius”. I com que vaig veure en els teus ulls que tenies por de quedar-nos en silenci, vaig seguir: el que em molesta és la sorra, que se’t posa per tot arreu i et lledes i saps que ahir vas anar a la platja, i no cal tenir sempre recordatoris de tot.

Vas mig somriure i vas explicar-me els teus estius a Menorca i que les cales amb roques són boniquíssimes i vaig entendre més tard, quan et vaig veure nua, que tu també n’estaves farta, de les estries que et recordaven que abans pesaves quinze quilos més.

Ets més de nois o de noies? -em vas dir, quan ens vam llevar juntes per primer cop. “Suposo que no és aquest el meu filtre”. I com que vaig notar que el tema realment t’interessava, vaig seguir parlant. I les vegades que m’ha fet mandra parlar d’aquest tema són tantíssimes, no sé pas si em comprens, però és que no és que vulgui tenir sexe amb tothom, ni de bon tros, perquè quan dius que has tingut sexe de tot tipus és això, que de cop la gent et veu accessible.

Se’m fa inevitable no pensar en tu, en la nostra primera conversa, des d’aquí. Dues passes i d’un salt sóc a l’aigua, que està freda però em recorda que estic viva i ben viva. La sorra no se m’enganxa. És una meravella. El Pol, el meu nebot, està aprenent a comptar i ho comptem tot des de la porta de casa: els vaixells que passen ben a prop nostre, els peixos que salten, els peixos que no salten, les boies grogues que veiem de lluny i, fins i tot, les persones que nedan entre els espigons.

Ets més de dormir molt o poc? -em vas dir, quan vam marxar a Cadaqués, fa uns dies. “Amb tu, dormiria poc”. I com que vaig veure que no m’entencies, vaig seguir, molt nerviosa: el que em passa és que m’agrades molt, i em passaria hores escoltant la teva veu i coneixent el teu cos i sentint-te cada vegada més a prop.

Vas respondre’m fent-me petons, no sé si per tranquil·litzar-me o per tranquil·litzar-te, i vam fer l’amor després, mica en mica, molt a poc a poc, com si el temps fos nostre.

vas allargar amb el dinar familiar i a dos quarts de cinc em vas dir que no arribaves, que et sabia greu, de veritat, que no t'havies organitzat bé. Dissabte marxava d'hora i vam dir d'esmorzar plegades, però vas fer més birres del que pretenies i vas sortir de festa i evidentment el pla també el vas anul·lar.

Ets més de tenir por de les relacions o de no tenir-ne?- et diria, si toquéssim el tema, si em calgués dir-t'ho per saber la resposta. Però no ho necessito, igual que sé que sí, que la teva cosina marxava, però que hi ha alguna part de tu que no ha volgut veure'm, aquests dies.

Ens criden per dinar: hi ha fideus i amanida verda i cursa de flams entre els cosins i cafès i tes per tothom qui en vulgui. He pensat que, quan acabem, vindré aquí altra vegada, a comptar, amb el Pol. Agafaré els binocles i, després de tornar a comptar els peixos, les boies i els vaixells, li proposaré comptar les persones de la platja. I potser comptar, d'entre totes aquestes, les que estiguin com tu: tan ferides i esquerdades que les espanti tornar a agradar a algú.